

25. Potom vzbudí sílu svou a srdce své proti králi polednímu s vojskem velikým, s nimž král polední vojensky se potýkati bude, s vojskem velikým a velmi silným, ale neostojí, proto že vymyslí proti němu chytrost.

26. Nebo * kteříž jdají pokrm, potrou jej, když vojsko onoho se rozvodí; i padnou, zbiti jsou: ce mnozí. ^{*z.41.10.}

27. Tehdáž obou těch králů srdce bude činiti zlé, a za jedním a tímž stolem lež mluviti budou, ale nepodaří se, proto že cíl uloženy na jiný ještě čas odložen.

28. A protož navrátí se do země své s zbožím velikým, a srdce jeho bude proti smlouvě svaté. Což učině, navrátí se do země své.

29. V uloženy čas navrátě se, potáhne na poledně, ale to nebude podobně prvnímu ani poslednímu.

30. Nebo přijdou proti němu lidé Cítejské, pročez bude jej to bolet, tak že opět zlobiti se budou, navrátí se, a srozumění mlíti bude s těmi, kteříž opustili smlouvu svatou.

31. A vojska veliká podlé něho státi budou, a poškrvni svatyně a pevnosti; odejmou také obět ustavičnou, a postaví ohavnost zpuštění.

32. Tak aby ty, kteříž se bezbožně proti smlouvě chováti budou, v pokrytější posiloval úlisnostmi, lid pak, kterýž zná Boha svého, aby jímali. Což i učiní.

33. Pročez vycučí lid, vycučí jící mnohé, padati budou od meče a ohně, zajetí a loupeže za mnohé dny.

34. A když padati budou, malou pomoc mlíti budou; nebo přijí se k nim mnozí pochleběné.

35. Z těch pak, kteříž jiné vycučí, padati budou, aby prubování a čištní a bleni byli až do času jistého, neboť to ještě potrud až do času uložného.

36. Král zajisté ten bude * činiti podlé vůle své, a pozdvihne se a zvelebí nad každého boha, i proti Bohu nade všemi bohy nej-silnějšímu mluviti o bude divně věci; a šťastně se mu povede až do vykonání prchlivosti, ažby se to, což uloženo jest, vykonalo. ^{*II.Tes.2.4. oDan.7.8.}

37. Ani k bohům otců svých, se nenakloní, ani k * mlouvaní žen, aniž k komu z bohů se nakloní, proto že se nade všecko velebiti bude. ^{*I.Tim.4.2.3.}

38. A na místě Boha nejsilnějšího ctíti bude boha, kteréhož neznali otcové jeho; cítí bude ziatem a sřibrem, a kamením drahým a klénoty.

39. A tak dovede toho, že pevnosti Nejsilnějšího budou boha cizího, a kteříž se mu viděti bude, počtí slávu, a způsobí, aby panovali nad mnohými, a zemi rozdělí místo mzdý.

40. Při dokonání pak toho času trkati se s ním bude král polední, ale král půlnocní oboří se na něj s vozy a s jezdcí a lodimi mnohými, a přitáhna do zemi, jako povodeň projde.

41. Potom přitáhne do země Judské, a mnohé země padnou. Tito pak ujdou ruky jeho, Idu-mejšti a Moábšti, a prvotiny synů Ammon.

42. A když ruku svou vztáhne na země, ani země Egyptská nebude moci jeho zniknouti.

43. Nebo opanuje poklady zlata a sřibra, a všechny klénoty Egyptské; Lubimští také a Mouřevé nové za ním půjdou.

44. V tom noviny od východu a od půlnoci přestraší jej; pročez vytáhne s prchlivostí velikou, aby hubil a mordoval mnohé.

45. I rozbije stany paláce svého mezi mořemi, na hoře okrásy svatosti; a když přijde k skonání svému, nebude mti žádného spomocníka.

KAPITOLA 12.

Prořecví o vysvobození lidu Božího ze všech saoužení ekrcze Krísta.

Toho času postaví se * Michal, kníže velké, kterýž zastává synů lidu svého, a bude čas o souze, jakéhož nebylo, jakž jest národ, až do toho času; toho, pravim, času vysvobozen bude lid tvůj, kdožkoli nalezen bude zapsaný v knize. ^{*z.10.13.21. oMat.24.21.}

2. Tuť mnozí z těch, kteříž spí v prachu země, pročtí, jedni k životu věčnému, druzí pak * ku pohanění a ku potupě věčné. ^{*Jan.5.29.}

3. Ale ti, * kteříž jimé o vycučí, stkví se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti

přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky. ^{*z.34.7. oMat.19.43.}

4. Ty pak Danieli, zavři slova tato, a zapčet * knihu tuto až do času jistého. Mnozí budou plně zpylovati, a rozmnoženo bude umění. ^{*z.9.}

5. Zatím viděl jsem já Daniel, a ai, jini dva stáli, jeden z této strany břehu řeky, a druhý z druhé strany břehu též řeky.

6. A řekl muži tomu oblečenému v roucho * Iněné, kterýž stál nad vodou té řeky: Když bude konec tím divným věcem? ^{*z.10.5.}

7. I slyšel jsem muže toho oblečeného v roucho lučné, kterýž stál nad vodou té řeky, an zdvihl pravici svou i levici svou k nebi, a přisáhl skrze Živého * na věky, že po uložném času, a uložných casích, i půl času, a když do cela rozptýlí násili lidu sva-

PROROCVÍ OZEÁŠE PROROKA.

KAPITOLA 1.

Prořecvř vlastním způsobem ukazuje mod-lářství lidu Izraelského. 4. Pomafy Boží osvědčnje, 10. a zaslíbení o sbromáždění církve z židů i pohanů připomíná.

Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Ozeášovi synu Bérovu za dnů Uzíase, Jotama, Achasa, Ezechiáše, králů Judských, a za dnů Jeroboáma syna Josasova, krále Izraelského.

2. Když Hospodin začal mluviti k Ozeášovi, řekl Hospodin Ozeášovi: Jdi, pojmi sobě ženu smilnou, a děti z smilstva; nebo odstyděte smilněci tato země, odvrátí se od Hospodina.

3. A tak šel a pojal Comeru, dceru Diblamskou, kterážto pohala a porodila jemu syna.

4. Tedy řekl jemu Hospodin: Nazovij jméno jeho Jerzeel; nebo po malem času já vyhledávati budu kráe Jerzeel na domu * Jéhu, a přestati kaži království domu toho. ^{*II.Král.10.99.}

5. I stane se v ten den, že polami lučičtě Izraelovo v údolí Jerzeel.

6. Opět počala znovu a porodila dceru. I řekl jemu: Nazov jmé-

tého, dokonají se všechny tyto věčné věky. ^{*z.34.7. oMat.19.43.}

8. A když jsem já slyše, nerozuměl, řekl jsem: Pane můj, jaký konec bude těch věcí?

9. Tedy řekl: Odejdi, Danieli, nebo zavřina jsou a zapčetěna slova ta až do času jistého.

10. Přechřívání * a bleni a pruhování budou mnozí; bezbožní, z jisté bezbožnosti páchatí budou, aniž co porozumějí kteří z nich, ale moudří porozumějí. ^{*z.11.8.}

11. Od toho pak času, v němž odjata bude obět ustavičná, a postavena ohavnost * hubiči, bude dnů tisíc, dvě stě a devadesát.

12. Blahoslavený, kdož dočeká a přijde ke dnům tisící, třem stům, třiděti a pěti.

13. Ty pak odejdi k místu svému, a odpočívati budeš, a zsta-neš v losu svém na skonání dnů.

no její Lorucháma; * nebo již více neslituji se nad domem Izraelským, abych jim co promí-nouti měl. ^{*z.9.15.}

7. Ale nad domem Judským se slituji, a * vysvobodím je skrze Hospodina Boha jejich; nebo nevysvobodím jich lučičtím a mečem, ani bojem, koňmi neb jezdcí.

8. Potom ostavivši Loruchámu, opěť počala a porodila syna.

9. I řekl: Nazov jméno jeho Loammí; nebo vy * nejste lid můj, a já také nebudu váš. ^{*z.9.28.}

10. A však bude počet synů Izraelských jako * písku mořské-ho, kterýž ani změřen, ani sečten býti nemůže. A stane se, že místo toho, kdež řečeno jim bylo: Ne-jste o vy lid můj, řečeno jim bude: Synové Boha silného a ži-vého jste. ^{*I.M.19.16; 24.17. o2.2.28. R.9.25.36. I.Petr.2.10.}

11. I * budou sbromážděni synové Judští a synové Izraelské spolu, a ustanové nad sebou hlavu jednu, vyjdou z této země, ačkoli veliký bude den Jerzeel. ^{*Iz.2.2. Ezech.37.23. Jan 10.16.}

KAPITOLA 2.

V[†]traha od modlů[†] 5. a přimocovan[†] tím břehů, 6. a nekajícím pomsty, 14. kajícím pak milostí Boží omláčen.

R[†]ceste bratřím vašim: Ó lide můj, a sestřím vašim: Ó milosrdný svý došlá. *1Petr.3,10.

2. Odpor veďte proti matce vaší, dokažte, že ona není manželka má, a že já nejsem muž její, leč odvaruju smilství svých od tváří své, a cizoložství svých z prostředí prší svých.

3. Abych jí neslékl do naha, a nepostavil jí * tak, jakž byla v den narození svého, a učině jí podobnou poušti, a obrátě jí jako v zemi vyprahlou, umoril bych jí žizní. *Ezech.16,4.

4. Neslitoval bych se ani nad syny jejími, proto že jsou synové z smilstva.

5. Nebo smilnů matka jejich, habnost páše rodička jejich; říká zajistě: Půjdu za * frejři svými, kteříž mi dodávají chleba mého, vody mé, vlny mé, lnu mého, oleje mého i nápojů můch. *Jer.44,17.

6. A protož aj, já opletu cestu její trním, a ohraďím hradbou, aby stezek svých nalezi nemohla.

7. Tehdy běhají bude za frejři svými, a však nedostihně jich, hledají jich bude, ale nenalezně. I di: E j nu, již se navrátim k manželu svému prvniému, proto že mi lépe tehdaž bylo než nyní.

8. Nebo ona nezná toho, že jsem já dával jí obilí, a mest olej, anobř rozmnožoval stříbrno i zláto, kteréž vynakládají na Bále.

9. Protož poberu zase obilí své v čas jeho, i mest svůj v jistý čas jeho, a odejmu jí vlnu svou i len svůj k přiodívání nahoty její.

10. A tak v brzce odkryjí mrzkost její před očima frejřů jejich, a žádný jí nevytrhne z ruky mé.

11. A učinim přitřz vsi radosti její, svátkům jejím, novoměstičům jejím i sobotám jejím, a všemněm slavnostem jejím.

12. Pohořím také révový její a fíkoví její, proto že říka: Ty věci jsou mzda má, kterouž mi dali frejři moji; a obrátim je v les, a šzerou je živočichové polní.

patnácti stříbrných a z púldruhého chomeru ječmeně,

3. A řekl jsem jí: Za mnoho dnů seď mi, nesmilni, aniž se vďavej za muže, a já také přičinoti tvou.

4. Nebo za mnohé dny budou synové Izraelsi bez krále, bez knížete, bez obětí, bez modly, bez efodu a terafim.

5. Potom pak * obrátě se synové Izraelsi a hledati budou Hospodina Boha svého i o Davida krále svého; a předěšeni jsouce, pobeňnou k Hospodinu a k dobroťe jeho v posledních časích. *V M.4,39,30. o.ž.3,6.

KAPITOLA 4.

Obvinění Izraele z břehů, zvště z modlůství. 5. Osvědčení pomsty. 16. Napomenutí Judských, aby Izraele a Efraime nenásledovali.

Slyšte slovo Hospodinovo, ó synové Izraelsi, neboť má rozepřil Hospodin s obyvateli země této, proto že není žádné věrnosti, ani žádné milosrdenství, ani žádné znalosti Boží v této zemi.

2. Proklínání a lži a vraždy, a zlodějství i cizoložství na vrch zrostlo, a vražda vraždu postháh. 3. Protož kvititi bude tato země, a umdlí všeko, což v ní přebývá, živočichové polní i ptactvo nebeské, ano i ryby mořské zhyznou.

4. A však žádný jim nedomlouvej, aniž jich kdo tresci; nebo lid tvůj podobní jsou těm, kteříž se vádí s kněžem.

5. Protož ve dne padneš, padne také i prorok s tebou v noci, zahladím i * matku tvou. *Ez.2,2.

6. Vyhlazen bude lid můj pro nemění. Poněvadž jsi ty pohrdl uměním, i tehou pohrdnu, abys mi kněžství nekonal; a že jsi zapomněl na zákon Boha svého, já také zapomenu se na syny tvé.

7. Čím se více rozmohl, tím více hřešili proti mně; slávu jejích v pohanění směním. *Fúp.3,19.

8. Obětí za hrách lidu mého jedi, protož k nepravosti jejich duše své pozdvihují.

9. Pročež stane se * jakž lidu tak knězi. Nebo vyhledají budu na něm cest jeho, a skutky jeho jámu vrátím. *Ez.24,2.

10. I budou jíti, a však se nezmnoží se; nebo nechťají pozorovati na Hospodina.

11. Smilství a vino a mest odijná srdce.

12. Lid můj dřeva svého se dotazuje, a húl jeho oznamuje je-mu; nebo je duch smilství v blud uvodi, aby smilnili, odchazejce od Boha svého.

13. Na * vršcích hor obětují, a na paubcích kadí, pod dobim a topolím a jilmovim, nebo jest při-hodný stín jejich; protož smilni deery vaše, a nevesty vaše cizoloži. *Ez.27,5,7.

14. Nevyhledával-liž bych na de-rách vašich, že smilni, a na nevěstách vašich, že cizoloží, že títo s nevěstkami se odděluji, a s žen-kami obětují? Anobř lid, kterýž sobě nesrozumívá, padne.

15. Jestliže smilniš ty Izraeli, nechaž nebřešti Juda. Protož nechodítež do Gaigala, aniž vstupuje do Betaven, aniž přísaháje: * Živť jest Hospodin.

16. Nebo jako jalovice tvrdošijná tyrdošijný jest Izrael, již je pásti bude Hospodin jako beránka na prostranně.

17. Efraim stovaryšil se s modla-mi, nechej ho.

18. Zpurné je čini nápoj jejich, velice smilni, milují: Dejte, Ohraňcové jeho jsou obydřa.

19. Zachváti je vřtr křídly svými, i budou zahnaneni pro své oběti.

KAPITOLA 5.

Křehové knězi Idu Izraelského i Judských, 5. ohlášení jim pomsty Boží hrozná, 7. brzké 18. a nevyhnutelné.

Slyštež * to, ó knězi, a pozorujte, dome Izraelský, i dome královský, postavtejte, nebo proti vám soud tento jest, proto že jste osidlo v Masfa, a síška rozestřena na vrchu Tábor. *Iz.1,10.

2. Nýbř k zabilení uchylujice se, připadají k zemi, ale já zřesci každého z nich.

3. Znám já Efraima, a Izrael není ukryt přede mnou; nebo nyní smilniš, Efraime. poškrvuje se Izrael.

4. Nemají se k tomu, aby se obřátili k Bohu svému, proto že duch smilství mezi nimi jest, Hospodina pak znáti nechťají.

5. Tak že hrdost Izraelova svědčí vůči proti němu; protož Izrael i Efraim, padnou pro nepravost svou, padne také i Juda s nimi.

6. S stády bravů a skotů svých

3. Protož budou jako oblak ranní a jako rosa jitrní, kteráž odchází, jako plevy * vichřici zachvácené z humna, a jako dým z komínu, * já jsem Hospodin Bůh tvůj od vyjití z země Egyptské, a Boha kromě mne nepoznáš, aniž jest o jiný vysvoboditel kromě mne. *11.M.30.9. *12.48.11.
 5. Jáť * jsem tě poznal na poušti v zemi velmi vyprahlé *v M.8.15.
 6. Dobré * pastvy měvše, nasyceni jsou, ale když se nasýtili, pozdvihlo se srdce jejich, protož zapomenuli na mne. *V.M.39.15.16.
 7. Pročež budu jim * jako ltvý lev, jako pardus vedlé cesty dítěti *k.6.14.
 8. Potkám se s nimi jako nedvěd osířelý, a roztrhám všecko srdce jejich, a sežeru je tam jako lev, jako zvěť divoká roztrhující je.
 9. Z * tebeť jest zhouba tvá, ó Izraeli, jesto ve mně všecko pomoc tvá. *12.3.9. Jer.3.17.
 10. Kdež jest král tvů? Kdež jest? Nechť tě zachová ve všech městech tvých. Aneb soudcové tvoji, o kňíž jsi řekl: Dej * mi krále a knížata? *1.Sam.8.5.6.
 11. Dal * jsem tobě krále v hněv svém, a odjal jsem v prchlivosti své.
 12. Svázánaf jest nepravost Efraimova, schován jest hřích jeho.
 13. Bojesti rodličky přijdou na něj; jest syn nemoudrý, sic jinak nezůstával by tak dlouho v životě matky.
 14. Z ruky hrobu vyplatím je, od smrti vykoupím je; budu zhoubcím tvým, ó smrti, budu skryto bude od očí mých.
 15. Nebo on mezi brátrimi ovocene ponese, ač prv přijde vtrvýchodní vítr Hospodinův od pouště vstupující, a vysuší studnice jeho, osuší i vrchoviště jeho; o-

16. Zpuštěna bude Samaría, proto že se protivila Bohu svému; od meče padnou, dítky jejich zrozrážiny budou, a těhotné ženy jejich zroztinány.
 KAPITOLA 14.
 Npomenuti ku pokání, 9. a k vyrozumívání i osethání knihy prorocetvi tohoto.
 Obratiz se, ó Izraeli, cele k Hospodinu Bohu svému, nebo jsi padl příčinou nepravosti své.
 2. Vezmíše s sebou slova, a oberte se k Hospodinu, a recete jemu: Sejmi všeikou nepravost, a dej to, což dlouho jest, a budemeť se odplaceti volky rtů našich.
 3. Assurf nemůže zachovati nás, na koních nepojedeme, aniž dítme více dlu rukou naších: Bůh lézá sirotek.
 4. Uzdravím odvrazení jejich, budu je milovati dobrovolně; nebo odvračen bude hněv můj od nich.
 5. Budu jako rosa Izraelovi, zkvetne jako lilium, a hluboce vpusťí kořeny své jako Libán.
 6. Rozlož se ratolestky jeho, a bude jako oliva okrasa jeho, a vúně jeho jako Libánské.
 7. Ti, kteříž by seděli pod stlmem jeho, navrátí se, oživou jako obilí, a pučiti se budou jako kmen vinný jehož památka bude jako vína Libánského.
 8. Efraime, což jest mi již do modl? Já vyslychať, a patřiti budu na te; já jsem jako jedle zelenající se, ze mneť ovoce tvé jest.
 9. Kdo * jest moudrý, porozuměj těmito věcem, a rozumný poznej je; nebo o přímé jsou cesty Hospodinovy, a spravedliví chodíť budou po nich, přestupující pak ** na nich padnou.
 *Jer.3.12.23. *2.35.10. **12.8.6.14.

PROROCŤVÍ JOELE PROROKA.

KAPITOLA 1.
 Předloženi lidu Judakému Božích pokut, 6. probuzení ku pokání, 13. i zpřaob jeho.
 Slovo Hospodinovo, kteráž se stalo k Joelovi synu Petuelovu:
 2. Slyšite to starší, a pozorujte potomní.

4. Co pozůstalo po housenkách, snědy kobylinky, a co pozůstalo po kobylkách, snědi brouci, co pak pozůstalo po brouctech, dojedli chroustové.
 5. Prociťte opilci, a plaťte a květe všickni, kteříž pijáte vino, proto že odtržen jest mest od ust vašich.
 6. Nebo přitáhl do země mé národ silný a nescíslný, jehož zubové zubové lva, a stříenovní zubové jeho lvovi.
 7. Přivedl vinné kmeny mé v pustinu, a fikovi mé na zkázu; docela obnažili je, a zporázel, zbledely ratolesti jejich.
 8. Kvěť jako mladice přepásaná žíní pro muže mladosti své.
 9. Odiata jest suchá i mokrá obět z domu Hospodinova, kvílí kňeží, služebníci Hospodinovi.
 10. Zpusťlo * pole, kvílí země, proto že pohubeno obilí, vyschl mest, olej zhybnul. *Amos.1.2.
 11. Svdí se oráči, kvílí vinní z příčiny pšenice a jčmeně: nebo zhybnula zem polní.
 12. Vinný kmen usechl, a ftk usvadl, strom zrnatých jablek, léz i palma i jablon, všecko dříví polní poschlo, a že odhato potěšení od synů lidských.
 13. Přepáste se a kvěťte, ó kňeží, upějte prsluhující oliaři, vejďte a léhejte i v noci v žních, služebníci Boha mého. Nebo * nevnaší se do domu Boha vašeho suché ani mokré oběti. *v.9.
 14. Uložte * pust, svolajte shromáždění, shromažďte starší i vsecky obyvatele země do domu Hospodina Boha vašeho, a volejte k Hospodinu: *k.2.25.11.Par.30.3.
 15. Ach, nastojte na tento den, nebo blízký jest den Hospodinův, a jako poplání od Všemohoucího přichází.
 16. Ano před očima našima pokrm odjat jest, z domu Boha našeho veselí a plesání.
 17. Vyhynulo simé pod hrudami svými, zpusťly stodoly, zbořeny jsou obilnice; nebo vyschlo obilí.
 18. A j, jak vzdychá dobytek, svírají se stáda skotů, proto že nemají žádné pastvy, ano i stáda bravů hynou.
 19. K toběť, ó Hospodine, volám; nebo obem sežral pastvíska pouště, a synové vaši synům dítvi polní.
 20. Také i zvěř polní všecka

12. ku pokání vzbuzíte, 18. a jak se k kajicim ukázat chce, oznamuje.
 KAPITOLA 2.
 Předloženi strahlivých pokut svých Rbůh, 12. ku pokání vzbuzíte, 18. a jak se k kajicim ukázat chce, oznamuje.
 Trubte * trubou na Sionu, a kričte na hoře svatě mé, nechť se třesou všickni obyvatelé této země, nebo přichází Hospodinův, nebo blízký jest, *v.15. 9k.1.16.
 2. Den temnosti a mračna, den oblaku a mráky, jako záře jitr. Lid rozprostřená po horách: Lid mnohy a silný, jemuž rovného nebylo od věků, aniž po něm kdy bude až do let národů i pro národů.
 3. Před tváří jeho oheň zžítati bude, a za ním plamen plápolati; před ním země tato jako zahrada Eden, ale po něm bude poušť přehrozná, a aniž bude, což by ušlo před ním.
 4. Zpusob jeho bude jako způsob koni, a jako jizdání, tak poběhnou.
 5. Jako s hrmoťem vozů po vrších hor skákatí budou, jako hluk plamene ohně zžirajících strniště, jako lid silný zšíkovaný k bitvě.
 6. Tváři jeho dští se budou lidé, všecky tváře zčernají jako hrnet.
 7. Jako rekové poběhnou, jako muži váleční vstoupí na zed, a jeden každý cestou svou půjde, aniž se uchýlí z stezek svých.
 8. Jeden druhého nebude tlačiti, každý silnici svou půjde, a byť i na meč upadli, nebudou raněni.
 9. Po městě tékati budou, po zdech běhati, na domy vstupovati, a * okny polezou jako zloděj. *Jer.9.21.
 10. Před tváří jeho tráťí se bude země, pohnou se nebesa, slunce i měsíc se zatmí, a hvězdy potrali blesk svůj.
 11. Hospodin pak sám vydá hlas svůj před vojskem svým, proto že velmi veliký bude labor jeho, proto že silný ten, kdož vykoná slovo jeho. (Nebo * veliký bude den Hospodinův a hrozný náramně,) i kdož jej bude moci sněsti? *Jer.30.7. Amos.5.18.
 12. A protož ještě nyní dť Hos-